

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۱۲

ف، هیرمند

جایزه صلح نوبل قاضی "نوانتم ناوی پیلای"

ثبوتی بر استواری عدالت

دریافت جایزه صلح نوبل سال 2026 توسط بانو "نوانتم «ناوی» پیلای" قاضی محکمه جزائی بین المللی حضور نیرومند جناح عدالت خواه دنیای ما در عرصه عدالت و دادخواهی مظلومان بر علیه جانیان که مرتکب انواع جنایات ضد بشری گردیده اند را نشان میدهد. جنایات متذکره شامل کشتار های دسته جمعی، جینوساید، کشتار غیر نظامیان، انواع جرائم جنگی، تخریب عمدی مناطق غیر نظامی، تجاوز و ویرانی منابع غذایی انسان ها و ... را شامل می باشد. اعطای این جایزه به قاضی ناوی پیلای تغییرات مهم در دیدگاه های سازمان های توزیع چنین جوایزی را نیز مبین خواهد بود، این ارگان ها دگر حین کاندید و انتخاب جوایز شان به شقه های پیشانی قدرتمندان و قلدران جهان نگاه نه خواهند کرد بنابراین نتیجه این می گردد که جایزه صلح نوبل به شخصیت های شریفی از جایگاه انسانیت یعنی قاضی "ناوی پیلای" تعلق بگیرد، شخصیتی که بی چون و چرا مستحق این جایزه بوده و چشم دنیای مظلوم که قربانی و وکتم جنایات جانیان بوده اند روشن می گردد. تصمیم اخیر ارگان اهدای جایزه نوبل به ما خاطر نشان می سازد که بنابر تحولات عام جهانی اثرات جناح های زورگو و سلطه طلب دنیای ما بر این سازمان ها به سوی تقلیل و کاهش می رود.

و اما نیز در می یابیم که دگر مراجع تحقق عدالت در سطح جهانی با تحریم ها، تخریب ها، با به انقیاد کشانی کارمندان آن، با حذف سهم بودجه این سازمان ها، با دشنام های رکیک « آبرو ریزی جایزه صلح نوبل...!! » با تحریک برخی از دول عضو محکمه جزائی بین المللی، جهت ترک این محکمه، دگر موج عظیم عدالت خواهی جهانی کنار زده نمی شود.

امروزه تعداد زیادی از دول به عضویت محکمه مذکور درآمده اند و پذیرفته اند که اساسنامه آنرا دقیقاً رعایت و پیروی میکنند؛ از نظر حقوق بین الملل و حق حاکمیت ملی به عضویت درآمدن دولت ها بخش کوچکی از حاکمیت بر تعقیب نوعی از جرایم در حالات خاص به محکمه مذکور تفویض خواهد شود.

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راښکولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
 یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولئ

دولت های مانند روسیه فدراتیف، ایالات متحده امریکا، چین، اسرائیل و برخی از دول دیگر اما از پذیرفتن عضویت این محکمه و امضای اساسنامه آن امتناع ورزیده اند به بهانه اینکه مغایر حق حاکمیت آنها خواهد بود. در حالی که قسمت زیاد جرایم ضد بشری توسط همین زورگویان، دستگاه های مخوف آنها یا دول تحت نیابت شان ارتکاب می یابد.

قاضی ناوی پیلای از همان کارمندان ارگان محکمه جزائی بین المللی است که ثبوت بر حق بودن آرمان تحقق عدالت را در دست دارد هموی که مثل سایر همکارانش تهدید به فقدان معاش گردیده بود.

اهدای جایزه نوبل به بانو ناوی پیلای مقاومت انسانی در برابر سیستم های جنایت ساز و جنایتکار تشخیص می گردد، پس بهانه تحدید حاکمیت ملی توسط دول ظالم نامبرده در حد یک بهانه باقی می ماند و به حقانیت محکمه جزائی بین المللی لطمه وارد کرده نمی تواند، تعلق گرفتن این جایزه به بانوی عزتمند نامبرده، تأیید انکار ناپذیر نهضت عدالت خواهی جهانی بر علیه جنایات کاران در عرصه جنایات ضد بشری می باشد اعطای این جایزه تأیید بر حق بودن سازمان های تثبیت عدالت در سطح بین المللی نیز محسوب می شود.

وقتی جایگاه و مرتبت حرفه یی بانوی فرهیخته قاضی ناوی پیلای تشخیص شود، اهمیت دریافت جایزه صلح نوبل از سوی او به خوبی درک می شود، صلح بدون شک به تعقیب جنایتکاران، به محاکمه کشانی و مجازات شان رابطه جدی دارد، به همین خاطر است که "عدالت انتقالی" مرحله ای از حل بحران و دستیابی به صلح مطرح شده است. این جایزه صلح نوبل بانو پیلای نیز بیانگر آن است که؛ جنایات ضد بشری روی داده است، روی می دهد و باید تعقیب گردند و برای تدویر عدالت و تثبیت جرم، شخصیت های عالقدری مانند قاضی ناوی پیلای و تاسیسات قضائی آن باید وجود داشته باشند و ناوی پیلای با جانفشانی و تقلا این آرزوی بنیادی دنیای ما را جهت تحقق آن بر دوش می کشد. حالا تمام مرتکبان جنایات ضد بشری دیروزی و امروزه و روز های دیگر میدانند که انکار زورگویان از روند عدالت خواهی دگر کار آمد نه دارد.

برای اینکه تعلق جایزه صلح نوبل به ناوی پیلای چه معانی متنی و حاشیوی را با خود خواهد داشت به زندگی کاری قاضی نامبرده باید نظری انداخت:

نوانتم ناوی پیلای (Navanethem "Navi" Pillay) حقوقدان برجسته اهل آفریقای جنوبی است که بیشتر به خاطر فعالیت هایش در زمینه حقوق بشر و عدالت بین المللی شناخته می شود. وی در ۲۳ سپتامبر ۱۹۴۱ (اول مهر ۱۳۲۰) در شهر دوربان آفریقای جنوبی متولد شد. خانواده او اصالتی تامیلی دارند و پدرش درپور پس بود. در سال ۱۹۶۷، او اولین زنی بود که در ولایت ناتال آفریقای جنوبی دفتر وکالت تأسیس کرد. پیلای در دوران آپارتاید در آفریقای جنوبی به عنوان وکیل فعالیت می کرد و در دفاع از "نلسون ماندلا" نقش داشت.

بانو پیلای در دهه ۱۹۹۰ و دهه ۲۰۰۰ میلادی رئیس هیئت ژوری محکمه بین المللی رسیدگی به نسل کشی رواندا بود.

دیپلوم تخصص در هنر و حقوق را از دانشگاه ناتال آفریقای جنوبی گرفت. سپس برای ادامه تحصیل به پوهنتون هاروارد آمریکا رفت و در سال ۱۹۸۲ دیپلوم تخصص ارشد حقوق و در سال ۱۹۸۸ دکترای حقوق خود را دریافت کرد.

او در سال ۱۹۷۳ در یک قضیه حقوقی موفق شد حق داشتن وکیل را برای زندانیان سیاسی در جزیره روبن، از جمله نلسون ماندلا، به دست آورد در سال ۱۹۹۵ او به عنوان یکی از اولین زنان غیرسفیدپوست به عضویت دیوان عالی قضائی آفریقای جنوبی منصوب شد. در همان سال، مجمع عمومی سازمان ملل متحد او را به عنوان قاضی محکمه جزائی بین المللی برای رواندا انتخاب کرد. در همین پست او نقش کلیدی در صدور احکام پیشگامانه ای داشت که برای اولین بار تجاوز جنسی را به عنوان جنایت علیه بشریت و در شرایطی خاص به عنوان نسل کشی به رسمیت شناخت و طی سال های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۸ قاضی محکمه بین المللی جزائی بود، طی همین سال ها در شعبه تجدید نظر "لاسه" آن دیوان خدمت می نمود. به حیث کمیسار عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد (از ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۴) نیز ایفای وظیفه کرد. نامبرده به حیث کمیسار عالی حقوق بشر به تخلفات و جنایات حقوق بشری در خشونت های سوریه و غزه دعای قضائی را پیش برده و خواستار پاسخگویی در برابر ارتکاب جنایات جنگی شد که خدمات انسانی قاضی پیلای در این زمینه فراموش ناشدنی است.

"ریاست کمیسیون تحقیق درباره فلسطین را در سال های (۲۰۲۱-۲۰۲۵) بر عهده داشت او ریاست کمیسیون مستقل بین المللی تحقیق سازمان ملل متحد درباره سرزمین های اشغالی فلسطین را نیز عهده دار بود. در گزارش این کمیسیون،

اقدامات اسرائیل در غزه به عنوان نسل‌کشی ارزیابی شد . او در سال ۲۰۲۵ به دلیل کهولت سن از این سمت استعفا داد.

کمیته ناروی نوبل تصمیم گرفت که جایزه صلح نوبل سال ۲۰۲۶ را به نوانتم ناوی پیلای (Navi Pillay) برای «تلاش‌هایش در ترویج صلح و حقوق بین‌الملل» اهدا کند.

قاضی «ناوی» پیلای، در اولین واکنش به خبر برنده شدنش به شوخی گفت که «باید صحت و سقم خبر را بررسی کنم.»

خانم پیلای که هنگام اعلام برنده جایزه نوبل صلح ۲۰۲۶ در نورنبرگ آلمان بود، مقابل دوربین‌ها رفت و گفت «هنوز کاملاً باور نمی‌کنم این خبر درست باشد.» او جایزه‌اش را به «بازماندگان جنایات بین‌المللی» تقدیم کرد و گفت که حیرت زده است و خیر برایش "آنی" بوده است او افزود تلاش‌ها برای تضعیف حقوق بین‌الملل «خطر بازگشت دنیا به وضعی را دارد که در آن قدرت مشخص می‌کند رنج چه کسی اهمیت دارد، و نه قانون»

او پس از تشویق حاضران به شوخی گفت: «اگر کمی بیشتر تشویق کنید، شاید جایزه‌ام را با دونالد ترامپ تقسیم کنم»

وقتی ژوری ناروی اهدای جایزه صلح نوبل را به قاضی ناوی پیلای اعلام می‌نمود، بانو پیلای از موضوع بی‌خبر بود گرداننده جلسه گفت که: «تا جای که اطلاع داریم بانو ناوی پیلای با تلفون دستی اش رابطه ای خوبی ندارد؛ خانم پیلای! اگر در تلفون تان زنگی از ناروی می‌آید لطفاً تلفون را قطع نه کنید و به آن پاسخ بدهید...»

رئیس‌جمهور آفریقای جنوبی هم گفت که خانم پیلای «با اعتقاد به این که جهان جای بهتری باید باشد» به بشریت خدمات با ثمری کرده است.

آقای گوتزش سر منشی ملل متحد با ذکر برخی از قضایای کاری قاضی پیلای گفت که «او صدای عدالت در برخی از تاریخی‌ترین قضایای قانونی دوران ما بود، پیلای صدای مستقل و استوار عدالت است...»

و اینک هنوز که هنوز است زورگویان عصبی اند و با ابزار "تحریم‌ها" علیه کارمندان و اهل قضای محاکم جزائی بین‌المللی در برابر این موج غیر قابل توقف قرار میگیرند، مگر می‌شود با این شیوه های جنون زده این جریان را متوقف کرد...؟

پایان